

هزاره‌های‌ها پیش از همه به آخر خط رسیده‌اند؛

نسلی پنهان در معضلات اجتماعی

GENERATION یا «نسل هزاره» نسلی است که در عصر فن آوری به دنیا آمده و فن آوری در آن‌ها تنیده و رمزنگاری شده است. نسل هزاره به شدت به اینترنت وابسته است و ۲۴ ساعت شبانه روز، ۷ روز هفته و ۳۶۵ روز سال باید به اینترنت وصل باشد و اگر به اینترنت دسترسی نداشته باشد، گویی چیزی گم کرده است. نسل هزاره ویژگی‌های مثبت و منفی خاص خود را دارد؛ هم تنبل و بی تفاوت است، و هم مترقی و به پیشرفت جامعه اهمیت می‌دهد. اما هر چه تعداد آن‌ها بیشتر شود و اکثریت نیروی کار را تشکیل دهند، فهمیدن این مسئله که آن‌ها چه طور جامعه ما را شکل می‌دهند، اهمیت بسیاری پیدا می‌کند. بهترین راه برای درک کردن شان این است که با آنان حرف بز نیمه‌واز خود آن‌ها بپرسیم چه دغدغه‌هایی دارند. اما البته سخن گفتن با آنان گاه ناممکن است!

آذر فخری

مانده و رها شده‌اند؛ نسلی که نه با والدین خود و نه با فرزندان شان، هیچ حرف و فصل مشترکی ندارند. کافی است نیم‌نگاهی به متولدان دهه ۶۰ ببندیم تا متوجه عمق این شکاف دوسویه و تنهایی این نسل بشویم.

هزاره‌ای‌ها کیستند و چگونه‌اند؟

جهان از سال ۲۰۰۰ با پدیده «نسل هزاره» مواجه شده است، فرزندان «نسل هزاره» به خاطر حضور فعال در فضای مجازی ادبیات و در نتیجه تفکر خاصی دارند که باعث شکاف بین نسلی شده است، ادبیاتی که والدین این نسل باید سعی کنند آن را بیاموزد و گرنه از قافله هم‌فکری، همدلی و هم‌سهمی از عصر جدید عقب و جا خواهد ماند.

بر اساس تحقیقات و پژوهش‌های انجام گرفته درباره فضای مجازی، در سراسر دنیا فرزندان که از سال ۲ هزار و در ایران افرادی که در دهه ۷۰ متولد شده‌اند، «نسل هزاره» هستند. اینان سرعت تایپ سریع‌تری نسبت به نسل گذشته خود دارند، مواجهه حضوری خیلی کمی با یکدیگر و خانواده خود دارند و به همین دلیل توان درک احساسات از روی حالت چهره و لحن حرف‌زدن را ندارند، آن‌ها احساسات و هیجانات را با ایموجی‌ها منتقل و دریافت می‌کنند. این‌ها احتمالاً همان نسلی هستند که برای محافظت فرزندان شان بر روی شبکه‌های ماهواره‌ای قفل

می‌گذاشتند، اما امروز فرزندان شان برای درگوشی آن‌ها فیلتر شکن نصب می‌کنند! طبیعی است که هنوز تحقیق و بررسی چندان در مورد نسل هزاره‌ای در کشور خودمان انجام نشده است - اصلاً با این همه مشکلات و بحران‌های زمینی و آسمانی کسی حواسش به این چیزها نیست! - پس بر اساس تحقیقات «آنتونیا هال»، روانشناس و کارشناس روابط، این نسل افراد صلح‌طلب و اهل معامله‌های هستند که در لحظه زندگی می‌کنند و به آینده هم اهمیتی نمی‌دهند. به ندرت تن به ازدواج می‌دهند و اگر ازدواج کنند - از هر پنج نفر، دونفر - ترجیح می‌دهند خیلی دیر بچه‌دار شوند و یا هرگز بچه‌دار نشوند.

اینان بهتر و بیشتر از والدین خود اهل حساب و کتاب‌های اقتصادی هستند و به درآمد و پول بیشتر اهمیت می‌دهند، در ضمن این که برای شان چندان مهم نیست در محیط کاری که قرار دارند مدیر شوند؛ در واقع علاقه‌ای به ارتقای شغلی از نظر سازمانی ندارند اما برای شان بسیار

مهم است توان و استعدادشان دیده شده و به کار گرفته شود و مدیران کم‌سواد اما استراتژیست را ترجیح می‌دهند. آنتونیا هال نمونه بارز چنین افرادی را استیو جابز می‌داند که البته اغلب ما او را می‌شناسیم. ترجیح‌شان این است که وارد مشاغل آزاد شوند و نه دولتی یا حتی شرکتی. برای همین می‌توانیم سراغ اغلب آن‌ها را در استارت‌آپ‌ها و نت‌ورک مارکتینگ‌ها بگیریم.

Millennium ها که به نسل «Y» هم مشهورند، هم‌زمان با توسعه فن آوری‌های ارتباطی علاقه‌مند به ارتباط با همسالان و دوستان خود هستند. تلاش می‌کنند به آخرین تکنولوژی‌های روز مسلط شوند. آن‌ها در دنیا مجازی با افراد زیادی در ارتباط هستند و از اتفاقات جهان باخبرند. نسل Y سعی می‌کند زندگی راحت و بدون درگیری داشته باشد و به این ترتیب آرمان‌گرایی خاصی ندارد و مثل والدینش در پی تغییرات بنیادی سیاسی و اقتصادی نیست. این نسل بر اساس تحقیقات آنتونیا هال، دوست دارد هر کاری را به سرعت انجام دهد و حوصله کارهای زمان‌بر را ندارد. هر چند ممکن است نسبت هزاره‌ها از نگاه والدین و اطرافیان متعلق به نسل قبل از خود، Y نسبت به جامعه اطراف بی تفاوت دیده شوند، اما در واقع این طور نیست؛ آن‌ها در پی بهبود شرایط اجتماع هستند اما با جهان‌بینی خودشان!

نسل Y و گریز از ازدواج و فرزندآوری
هال می‌گوید هزاره‌ای‌ها و پدرمادر شدن را قربانی می‌کنند. زیرا هم هزینه‌بر است و صرفه اقتصادی ندارد و هم زحمت و مسئولیت بسیاری دارد که با سبک زندگی آنان نمی‌خواند. البته باید رکود اقتصادی جوامع و بیکاری یا کم درآمد بودن این افراد را هم در انتخاب چنین سبک زندگی دخیل دانست. هال معتقد است: «در این وضعیت اقتصادی، عواملی که زمانی دلایل اصلی برخورداری از یک دوران بزرگسالی با ثبات و حتی خوشبختی به حساب می‌آمدند، امروز به چیزهای تجمعاتی تبدیل شده‌اند. اگر چه

و به درآمد و پول بیشتر اهمیت می‌دهند، در ضمن این که برای شان چندان مهم نیست در محیط کاری که قرار دارند مدیر شوند؛ در واقع علاقه‌ای به ارتقای شغلی از نظر سازمانی ندارند اما برای شان بسیار

یک‌بار مصرفی که خیال می‌کنیم پلاستیک نیست و قابل بازیافت است استفاده می‌کنیم، باز در باتلاق پلاستیک فرو می‌رویم؛ چسب و مواد دیگری که برای انسجام این ظرف یک‌بار مصرف ظاهر گاهی استفاده شده است پلیمری و پلاستیکی است و بازگشت ظرف گیاهی به طبیعت را مشکل‌تر می‌کند.

اما به قول آن‌هایی که کمپین #نه_به_پلاستیک راه انداخته‌اند و در تلاشند طبیعت را از زباله‌های به‌خصوص پلاستیکی پاک کنند و پلاستیک‌های جمع‌آوری شده را به چرخه باز تولید برگردانند، یک نفر هم یک نفر است. و همین یک نفر اگر بتواند سهم خودش را به درستی ایفا کند، احتمالاً چیزی از بار آلودگی زمین کم می‌شود یا حداقل خودش به‌عنوان انسان، احساس می‌کند به طبیعت پیرامونش کمتر آسیب زده است و طبیعتاً بهتری پیدا می‌کند.

پلاستیک نقش فعال خود را در حادثه دردناک سیل

از گوشه و کنار

سرای محلات اعلام آمادگی کرده‌اند
همکاری جهت اجرای برنامه
به نفع آسیب‌دیدگان سیل

ستاد راهبری مشارکت‌های اجتماعی در محلات شهر تهران (مدیریت محله) با انتشار اطلاعیه‌ای آمادگی خود را برای همکاری با نهادهای مدنی، هنرمندان و گروه‌هایی که قصد برگزاری برنامه‌هایی به نفع آسیب‌دیدگان سیل اخیر را دارند، اعلام کرد. در این اطلاعیه آمده است: «ستاد راهبری مشارکت‌های اجتماعی در محله‌های شهر تهران ضمن ابراز همدردی با همه آسیب‌دیدگان این سانحه تلخ، آمادگی خود را برای هر گونه همکاری با نهادهای مردمی و دستگاه‌های مسئول در راستای کمک‌رسانی و کاهش آلام مردم منطقه سیل زده به خصوص در زمینه‌های زیر اعلام می‌دارد:

۱. اماکن، فضاهای و امکانات سراهای محله در کلیه نقاط تهران جهت برگزاری جلسات، انجام هماهنگی‌ها، رانندگی بازارچه‌های خیریه و...
۲. آملی‌تئاترها و سایر فضاهای فرهنگی سراهای محله در چارچوب ضوابط قانونی به رایگان در اختیار هنرمندانی قرار خواهد گرفت که قصد اجرای برنامه‌های هنری برای حمایت از هم‌وطنان آسیب‌دیده را دارند.

افراد، سازمان‌ها و نهادهای مدنی برای پیگیری این امور می‌توانند با شماره تلفن‌های ۰۲۱۸۲۰۹۶ و ۰۲۱۸۲۹۶۰ روابط عمومی ستاد راهبری مشارکت‌های اجتماعی تماس بگیرند.

جوان فریبی در مدیریت شهری

عضو کمیسیون فرهنگی و اجتماعی شورای شهر تهران از باقی‌ماندن شعارهای جوان‌گرایی در حد حرف گلایه کرد و آن را به جوان فریبی تشبیه کرد.

حجت نظری ظهر دیروز در حاشیه جلسه علنی شورای شهر تهران با اشاره به روز جوان، گفت: متأسفانه در کشور بحث جوان‌گرایی مطرح است اما در عمل به جوانان پرداخته نمی‌شود. وی با بیان این که چند ماه قبل قانون منع به کارگیری بانسختگان به نفع جوانان در مجلس شورای اسلامی مطرح شد، گفت: به نظر می‌رسد این قانون هدفی جز مدیریت شهری نداشته چرا که بعد از رفتن شهردار تهران اجرای این قانون نیز به فراموشی سپرده شد. این عضو کمیسیون فرهنگی و اجتماعی شورای شهر تهران با بیان این که متأسفانه تنها این قانون به خوبی اجرا نشد بلکه طرف مدت کوتاهی اصلاحیه آن به مجلس شورای اسلامی برده شد که اتفاق خوبی هم نبود، اظهار کرد: سال گذشته در روز جوان طرح کاهش سن مدیران در شهرداری راه تصویب رساندیم و قرار شد سه ماه بعد معاونت منابع انسانی لایحه‌ای را در خصوص کاهش سن مدیران به شورای شهر بدهد، اما هنوز این مهم محقق نشده است.

سرانجام مصوبه «خاص» مجلس برای پزشکان

طرح نصب کارت‌خوان در مطب پزشکان در سال گذشته، با آما و اگرهای بسیاری روبرو شد و در نهایت هم با تصویب مجلسی‌ها، قانونی شد و حالا بحث «پلمب مطب‌های فاقد کارت‌خوان» و قانونی بودن یا نبودن آن به محل بحث ذی‌نفعان و صاحب‌نظران آن تبدیل شده است. کمیسیون تلفیق مجلس شورای اسلامی در اواخر سال ۱۳۹۷ و در حین بررسی لایحه بودجه سال ۱۳۹۸، مصوبه‌ای را با هدف ایجاد شفافیت در درآمد پزشکان و به‌منوعی جلوگیری از فرار مالیاتی پر درآمدها تصویب کرد و بر اساس آن پزشکان ملزم به استفاده از پایانه‌های فروشگاهی در مطب‌های شان شدند. تصویب مصوبه الزام پزشکان به نصب کارت‌خوان در مطب‌های شان در حالی بود که سازمان نظام پزشکی کشور معتقد است عدم استفاده از کارت‌خوان، عامل فرار مالیاتی نیست و از طرفی اصرار دارد که اگر بنا بر شفافیت در درآمد‌هاست این اقدام باید برای همه اقشار جامعه انجام شود.